

въ новославянскиятъ езикъ тя са пзмѣняза на з (напр. мжжѣ-моужз, плачь-плачз, отиць-отецз, ниць-нищз. 5) Буквата зѣ са съединява съ гъркланните г, к и х (гзѣкнжти, хзѣшникз, врагзѣ, пророкзѣ доухзѣ). 6) Гласната ѿ по-стоявно са съединява съ л и р: а) когато преди тие букви са намира друга съгласна (млѣко, срѣкоро, клѣтъз, врѣтно); б) въ нѣкои грѣцки думи, които са пишатъ съ ѱ (нюдѣѣи, ѣлискѣи, хамьдѣискз, маѱѣи). 7) Глухите гласни з и ѣ образуватъ слогъ, а при съедине-нвето имъ съ л и р сѣкога са произнасятъ слѣдъ тѣхъ, а не преди тѣхъ (дѣщѣи, дѣнь, влѣкз, грѣкз, грѣдз, лѣнз). 8) Юсовете са употрѣбля-ватъ не безразлично, а съзнателно, както въ корѣнете, така и въ окончаніята на ду-мите. Въ корѣнете юсовете повечето пѣти сѣ са писале тамъ, дѣто у нѣкои нови сла-вянски нарѣчия са чуе оу (голжкз-голѣкз, мжж-мѣж). Въ окончанieto юсовете са употрѣбля-ватъ и въ склоненіята и въ стрѣженіята: а) въ винителниятъ и въ творителниятъ падѣжи на единственното число (женж-женоѣж, владѣ-кж-владѣикоѣж); б) въ първото лице на един-ственното число и въ третѣото на множе-ственното (отъ 1-то стрѣжение) отъ настоящето време и 3-то лице на множ. число отъ про-шедшето протѣжено (идж, иджтз дмахж). 8) Юсовете (ж и ѱ) не могатъ да съставатъ слогъ съ друга гласна, и въ такавъ случай първиятъ отъ тѣхъ (ж) са разединява на ѱв и на зм (манѱениѣ, рѣнѱенз, дзмж отъ джти), а вториятъ (ѱ) на ѣн, ѣм, им и ен (пѣти-пѣнж,